

C/2024/6827

29.11.2024

ZALECENIE RADY

z dnia 21 października 2024 r.

w sprawie polityki gospodarczej, polityki budżetowej, polityki zatrudnienia i polityki strukturalnej Austrii

(C/2024/6827)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽²⁾, którym ustanowiono Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (zwany dalej „Instrumentem”), weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. Instrument zapewnia państwom członkowskim wsparcie finansowe służące realizacji reform i inwestycji, co pociąga za sobą impuls fiskalny finansowany przez Unię. Zgodnie z priorytetami europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej Instrument przyczynia się do osiągnięcia odbudowy gospodarczej i społecznej oraz do wdrażania zrównoważonych reform i inwestycji, w szczególności reform i inwestycji, których celem jest promowanie zielonej i cyfrowej transformacji oraz zwiększenie odporności gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić finanse publiczne oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie, a także zwiększyć spójność terytorialną wewnątrz Unii i wspierać dalsze wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 ⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie REPowerEU”), które zostało przyjęte w dniu 27 lutego 2023 r., ma na celu stopniowe redukcje zależności Unii od importu paliw kopalnych z Rosji. Pomogłoby to w osiągnięciu bezpieczeństwa energetycznego i dywersyfikacji dostaw energii w Unii przy jednoczesnym zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zdolności magazynowania energii oraz efektywności energetycznej. Austria dodała do swojego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności nowy rozdział REPowerEU w celu finansowania kluczowych reform i inwestycji, które pomogą w osiągnięciu celów REPowerEU.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj>).

- (3) W dniu 16 marca 2023 r. Komisja wydała komunikat zatytułowany „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.”, aby wnieść wkład w podejmowanie decyzji politycznych i stworzyć warunki ramowe dla zwiększenia wzrostu. W komunikacie tym określono ramy konkurencyjności oparte na dziewięciu wzajemnie potęgujących się czynnikach. Wśród tych czynników na pierwszy plan wysuwają się: dostęp do kapitału prywatnego, badania naukowe i innowacje, edukacja i umiejętności oraz funkcjonujący jednolity rynek jako najważniejsze obszary polityki, których powinny dotyczyć reformy i inwestycje mające sprostać obecnym wyzwaniom związanym z produktywnością, a także wzmocnić długoterminową konkurencyjność Unii i jej państw członkowskich. W dniu 14 lutego 2024 r. Komisja wydała komunikat zatytułowany „Roczne sprawozdanie dotyczące jednolitego rynku i konkurencyjności za 2024 r.”. W komunikacie tym wyszczególniono mocne i słabe strony europejskiego jednolitego rynku pod względem konkurencyjności i prześledzono rozwój sytuacji w skali roku pod kątem wskazanych dziewięciu czynników konkurencyjności.
- (4) W dniu 21 listopada 2023 r. Komisja przyjęła roczną analizę zrównoważonego wzrostu gospodarczego (2024), rozpoczynając tym samym europejski semestr w 2024 r. W dniu 22 marca 2024 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego (2024) skupione wokół czterech wymiarów konkurencyjnej zrównoważoności. W dniu 21 listopada 2023 r., działając na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011⁽⁴⁾, Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania (2024), w którym nie wskazano Austrii jako jednego z państw członkowskich, w których mogą występować zakłócenia równowagi lub które są narażone na takie zakłócenia i w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również opinię w sprawie projektu planu budżetowego Austrii na 2024 r. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro oraz wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu (2024), w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro⁽⁵⁾ (zwane dalej „zaleceniem dla strefy euro (2024)”) w dniu 12 kwietnia 2024 r. oraz wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu w dniu 11 marca 2024 r.
- (5) W dniu 30 kwietnia 2024 r. weszły w życie nowe unijne ramy zarządzania gospodarczego. Ramy te obejmują nowe rozporządzenie (UE) 2024/1263 w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego, zmienione rozporządzenie (WE) nr 1467/97⁽⁶⁾ w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu i zmienioną dyrektywę Rady 2011/85/UE⁽⁷⁾ w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich. Nowe unijne ramy zarządzania gospodarczego mają na celu wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych, zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym. Nowe unijne ramy zarządzania gospodarczego promują także poczucie odpowiedzialności na poziomie krajowym i koncentrują się w większym stopniu na perspektywie średniookresowej, a jednocześnie na skuteczniejszym i spójniejszym egzekwowaniu przepisów. Każde państwo członkowskie musi przedłożyć Radzie i Komisji krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny. Krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne zawierają zobowiązania państwa członkowskiego dotyczące polityki budżetowej, reform i inwestycji zaplanowane na okres najbliższych 4 lub 5 lat, w zależności od zwykłej długości kadencji ustawodawcy krajowego. Ścieżka wydatków netto⁽⁸⁾ w ramach krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego musi spełniać wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, w tym wymogi dotyczące wprowadzenia lub utrzymania prawdopodobnej tendencji spadkowej długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do końca okresu dostosowawczego lub utrzymania tego długu na ostrożnym poziomie poniżej 60 % produktu krajowego brutto (PKB) oraz sprowadzenia lub utrzymania deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, w średnim okresie. W przypadku gdy państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2024/1263, okres dostosowawczy może zostać przedłużony o maksymalnie 3 lata. Aby pomóc w przygotowaniu tych krajowych średniookresowych planów budżetowo-strukturalnych, w dniu 21 czerwca 2024 r. Komisja opublikowała wytyczne dotyczące informacji, jakie państwa członkowskie mają przedstawiać w swoich krajowych średniookresowych planach budżetowo-strukturalnych i rocznych sprawozdaniach z postępów. Zgodnie z art. 5 i 36 rozporządzenia (UE) 2024/1263 Komisja w stosownych przypadkach przekazała państwom członkowskim trajektorie referencyjne i informacje techniczne. Państwa członkowskie muszą przedłożyć swoje krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne do dnia 20 września 2024 r., chyba że dane państwo członkowskie

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj>).

⁽⁵⁾ Zalecenie Rady z dnia 12 kwietnia 2024 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (Dz.U. C, C/2024/2807, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj>).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj>).

⁽⁸⁾ Wydatki netto: zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263: „wydatki netto” oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

i Komisja uzgodnią przedłużenie tego terminu o rozsądny okres. Państwa członkowskie – zgodnie ze swoimi krajowymi ramami prawnymi – mogą poddać projekt krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego pod dyskusję na forum parlamentu krajowego, zwrócić się do niezależnej instytucji fiskalnej o wydanie opinii oraz przeprowadzić konsultacje z partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi.

- (6) W 2024 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal przebiega w sposób zgodny z wdrażaniem Instrumentu. Pełne wdrożenie planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje nieodzowne do realizacji priorytetów polityki w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te przyczyniają się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom wskazanym w zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich latach lub znacznej części tych wyzwań. Zalecenia dla poszczególnych krajów na lata 2019, 2020, 2022 i 2023 pozostają równie aktualne w odniesieniu do planów odbudowy i zwiększania odporności, które zostały uzupełnione, zaktualizowane lub zmienione zgodnie z art. 14, 18 i 21 rozporządzenia (UE) 2021/241.
- (7) W dniu 30 kwietnia 2021 r. Austria przedstawiła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny określonymi w załączniku V do tego rozporządzenia. W dniu 13 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii⁽⁹⁾, którą to decyzję zmieniono dnia 9 listopada 2023 r. zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241 ze względu na to, że realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności stała się w pewnej części niemożliwa z uwagi na obiektywne okoliczności, a także w celu włączenia rozdziału REPowerEU⁽¹⁰⁾. Uruchomienie transz jest uzależnione od przyjęcia przez Komisję decyzji zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/241, stwierdzającej, że Austria osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób zakłada, że działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi nie zostały odwrócone.
- (8) W dniu 19 czerwca 2024 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe na 2024 r. dotyczące Austrii. Oceniała w nim postępy Austrii we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju przyjętych przez Radę w latach 2019–2023 oraz podsumowała realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Austrię. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano luki w odniesieniu do wyzwań, których nie uwzględniono w planie odbudowy i zwiększania odporności lub uwzględniono je jedynie częściowo, a także nowe i pojawiające się wyzwania. Oceniono w nim również postępy Austrii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów Unii dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (9) Według danych zweryfikowanych przez Eurostat deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii, który w 2022 r. wynosił 3,3 % PKB, zmniejszył się do 2,7 % w 2023 r., a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się z poziomu 78,4 % PKB na koniec 2022 r. do 77,8 % na koniec 2023 r.
- (10) W dniu 12 lipca 2022 r. Rada zaleciła⁽¹¹⁾ Austrii podjęcie działań w celu zapewnienia, aby w 2023 r. wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych był zgodny z ogólnie neutralnym kursem polityki fiskalnej⁽¹²⁾, przy uwzględnieniu dalszego tymczasowego i ukierunkowanego wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na podwyżki cen energii oraz dla osób uciekających z Ukrainy. Austrii zalecono gotowość do dostosowania wydatków bieżących do zmieniającej się sytuacji. Austrii zalecono również zwiększenie inwestycji publicznych na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz na rzecz bezpieczeństwa energetycznego, przy uwzględnieniu inicjatywy REPowerEU, m.in. poprzez wykorzystanie Instrumentu oraz innych funduszy unijnych. Według szacunków Komisji kurs polityki fiskalnej⁽¹³⁾ w 2023 r. był restrykcyjny, na poziomie 0,9 % PKB, w kontekście wysokiej inflacji. Wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych (po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów) w 2023 r. miał restrykcyjny wpływ na kurs polityki fiskalnej, wynoszący 0,5 % PKB. Obejmuje to podwyższenie o 0,2 % PKB kosztów nadzwyczajnych ukierunkowanych środków wsparcia dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw najbardziej narażonych na

⁽⁹⁾ Dok. ST 10159/21; dok. ST 10159/21 ADD 1.

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 9 listopada 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii (dok. 14472/23; dok. ST 14472/23 ADD 1).

⁽¹¹⁾ Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2022 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2022 r. (Dz.U. C 334 z 1.9.2022, s. 162).

⁽¹²⁾ Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2024 r. średniookresowy wzrost produktu potencjalnego Austrii w 2023 r. szacuje się – w oparciu o średnią rzeczywistą stopę wzrostu potencjalnego z 10 lat oraz deflator PKB dla 2023 r. – na 8,7 % w ujęciu nominalnym.

⁽¹³⁾ Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Służy on do oceny impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych z zasobów krajowych, jak i z unijnego budżetu. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów (z wyłączeniem tymczasowych działań nadzwyczajnych wynikających z kryzysu związanego z COVID-19) oraz z uwzględnieniem wydatków finansowanych z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu oraz innych funduszy unijnych.

wzrost cen energii. Wzrost bieżących wydatków pierwotnych finansowanych z zasobów krajowych w 2023 r. był zgodny z zaleceniem Rady z dnia 12 lipca 2022 r. Wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu oraz innych funduszy unijnych wyniosły w 2023 r. 0,2 % PKB. Inwestycje finansowane z zasobów krajowych wyniosły w 2023 r. 3,5 % PKB, co oznacza spadek o 0,1 punktu procentowego w porównaniu z 2022 r. Austria sfinansowała dodatkowe inwestycje ze środków Instrumentu oraz innych funduszy unijnych. Kraj ten sfinansował inwestycje publiczne na rzecz zielonej i cyfrowej transformacji oraz bezpieczeństwa energetycznego, takie jak tworzenie lepszego dostępu szerokopasmowego na obszarach wiejskich i oddalonych oraz wspieranie gospodarstw domowych w zakresie zastępowania systemów ogrzewania opartych na paliwach kopalnych technologią grzewczą opartą na odnawialnych źródłach energii. Te inwestycje publiczne są częściowo finansowane z Instrumentu i innych funduszy unijnych.

- (11) Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy gospodarcze i budżetowe Austrii, przewiduje wzrost realnego PKB na poziomie 0,2 % w 2024 r. i 1,8 % w 2025 r. oraz inflację CPI na poziomie 3,8 % w 2024 r. i 2,7 % w 2025 r. Spodziewane jest, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do 2,9 % PKB w 2024 r. i wyniesie 2,8 % PKB w 2025 r., a relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 77,5 % do końca 2024 r. i do 77,4 % do końca 2025 r. Prognozuje się, że po 2025 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie stopniowo maleć, osiągając poziomy 2,8 % PKB w 2026 r. i 2,7 % w 2027 r. W związku z tym planuje się, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się w okresie objętym programem na poziomie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB. Z kolei w odniesieniu do okresu po 2025 r. prognozuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB pozostanie na stabilnym poziomie wynoszącym 77,4 % w 2026 r. i w 2027 r. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. realny PKB wzrośnie o 0,3 % w 2024 r. i o 1,6 % w 2025 r., a inflacja mierzona przez zharmonizowany indeks cen konsumpcyjnych (HICP) wyniesie 3,6 % w 2024 r. i 2,8 % w 2025 r.
- (12) W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się deficyt publiczny w wysokości 3,1 % PKB w 2024 r., natomiast relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma spaść do 77,7 % do końca 2024 r. Wzrost deficytu w 2024 r. odzwierciedla głównie opóźniony efekt inflacji po stronie wydatków (wynagrodzenia, emerytury, indeksowane świadczenia socjalne) oraz dodatkowe wydatki w ramach krajowych ram fiskalnych w dziedzinie opieki nad dziećmi, mieszkalnictwa i klimatu, a także niedawno przyjęty pakiet mieszkaniowy i budowlany. Do końca 2024 r. przedłużono ponadto obowiązywanie szeregu nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii, takich jak hamulec dla cen energii elektrycznej. Zgodnie z szacunkami Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej w 2024 r. będzie ekspansywny, na poziomie 0,4 % PKB.
- (13) Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. wydatki mające zostać sfinansowane za pomocą bezzwrotnego wsparcia (zwanego dalej „dotacjami”) z Instrumentu wyniosą w 2024 r. 0,1 % PKB, podczas gdy w 2023 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0,2 % PKB. Wydatki finansowane z dotacji w ramach Instrumentu umożliwią wysokiej jakości inwestycje i reformy zwiększające produktywność bez wywierania bezpośredniego wpływu na saldo i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii.
- (14) W dniu 14 lipca 2023 r. Rada zaleciła ⁽¹⁴⁾ Austrii zapewnienie rozważnej polityki fiskalnej, w szczególności poprzez ograniczenie nominalnego wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych z zasobów krajowych ⁽¹⁵⁾ do nie więcej niż 4,6 % w 2024 r. Państwa członkowskie zostały poproszone, aby przy wykonywaniu swoich budżetów na 2023 r. i przygotowywaniu projektów planu budżetowego na 2024 r. uwzględniły fakt, że Komisja zaproponuje Radzie wszczęcie procedur nadmiernego deficytu opartych na kryterium deficytu, na podstawie danych dotyczących wyników za 2023 r. W prognozie Komisji z wiosny 2024 r. przewiduje się, że wydatki pierwotne netto Austrii finansowane z zasobów krajowych wzrosną o 5,9 % w 2024 r., która to zmiana przekracza zalecaną maksymalną stopę wzrostu. To przekroczenie zalecanej maksymalnej stopy wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych z zasobów krajowych odpowiada 0,6 % PKB w 2024 r. Istnieje ryzyko, że będzie to niezgodne z zaleceniami Rady.
- (15) Rada zaleciła ponadto Austrii, aby w latach 2023 i 2024 podjęła działania w celu jak najszybszego wycofania obowiązujących nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii i wykorzystała uzyskane w ten sposób oszczędności do zmniejszenia deficytu publicznego. Rada zaleciła ponadto, aby w przypadku gdyby ponowne podwyżki cen energii wymagały wdrożenia nowych lub dalszego stosowania dotychczasowych środków wsparcia, Austria powinna zapewnić, aby takie środki wsparcia były ukierunkowane na ochronę gospodarstw domowych i przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, były możliwe do udźwignięcia przez budżet i utrzymywałyby zachęty do oszczędzania energii. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2024 r. koszt budżetowy netto ⁽¹⁶⁾ nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii szacowany jest na poziomie 1,4 % PKB w 2023 r. i ma wynieść 0,4 % w 2024 r. i 0,1 % w 2025 r. W szczególności zakłada się, że hamulec dla cen energii elektrycznej dotyczący gospodarstw domowych i obniżenie podatku od energii elektrycznej pozostaną w mocy w 2024 r., choć

⁽¹⁴⁾ Zalecenie Rady z dnia 14 lipca 2023 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii na 2023 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na 2023 r. (Dz.U. C 312 z 1.9.2023, s. 186).

⁽¹⁵⁾ Wydatki pierwotne netto definiuje się jako wydatki finansowane z zasobów krajowych po skorygowaniu o (i) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (ii) wydatki z tytułu odsetek, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

⁽¹⁶⁾ Te dane liczbowe odzwierciedlają poziom rocznych kosztów budżetowych tych środków, z uwzględnieniem dochodów i wydatków, a także – w stosownych przypadkach – po odliczeniu dochodów z podatków od nieoczekiwanych zysków dostawców energii.

będą one miały niewielki wpływ⁽¹⁷⁾. Gdyby uzyskane oszczędności zostały wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego, zgodnie z zaleceniem Rady, z prognoz tych wynikałoby dostosowanie fiskalne wynoszące 1,0 % PKB w 2024 r., podczas gdy wydatki pierwotne netto finansowane z zasobów krajowych⁽¹⁸⁾ mają ekspansywny wpływ na kurs polityki fiskalnej na poziomie 0,4 % PKB w tym roku. Nie planuje się jak najszybszego wycofania nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii w latach 2023 i 2024. Istnieje ryzyko, że będzie to niezgodne z zaleceniami Rady. Oprócz tego nie przewiduje się, że uzyskane w ten sposób oszczędności zostaną w pełni wykorzystane do zmniejszenia deficytu publicznego. Istnieje ryzyko, że będzie to niezgodne z zaleceniami Rady. Koszt budżetowy nadzwyczajnych środków wsparcia w dziedzinie energii ukierunkowanych na ochronę gospodarstw domowych i przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji jest szacowany na mniej niż 0,1 % PKB w 2024 r. (wobec 0,4 % w 2023 r.), z czego mniej niż 0,1 % PKB umożliwi utrzymanie sygnału cenowego w celu zmniejszenia zapotrzebowania na energię i zwiększenia efektywności energetycznej (wobec 0,4 % w 2023 r.).

- (16) Oprócz tego Rada zaleciła też Austrii utrzymanie inwestycji publicznych finansowanych z zasobów krajowych i zapewnienie skutecznej absorpcji dotacji w ramach Instrumentu oraz innych funduszy unijnych, zwłaszcza w celu wspierania zielonej i cyfrowej transformacji. Według prognozy Komisji z wiosny 2024 r. inwestycje publiczne finansowane z zasobów krajowych zmniejszą się z 3,5 % PKB w 2023 r. do 3,3 % PKB w 2024 r. Wynika to z wyjątkowo wysokich inwestycji w 2023 r., częściowo stymulowanych ustawą o inwestycjach komunalnych. Biorąc pod uwagę te dodatkowe czynniki, inwestycje publiczne w 2024 r. uznaje się za zgodne z zaleceniem Rady. Jeżeli chodzi o wydatki publiczne finansowane z dochodów z funduszy unijnych, w tym z dotacji w ramach Instrumentu, spodziewane jest z kolei, że pozostaną one stabilne na poziomie 0,2 % PKB w 2024 r.
- (17) Na podstawie środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy i przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt publiczny w 2025 r. przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2024 r. ma wynieść 2,9 % PKB. Spadek deficytu w 2025 r. odzwierciedla głównie bardziej umiarkowany wzrost wynagrodzeń, emerytur i innych świadczeń socjalnych ze względu na malejącą inflację i stopniowe wycofywanie środków mających złagodzić skutki wysokich cen energii. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 77,8 % do końca 2025 r. Wzrost relacji długu do PKB w 2025 r. odzwierciedla głównie wyższe wydatki z tytułu odsetek w 2024 r. i niższe stopy wzrostu nominalnego PKB.
- (18) Ramy fiskalne Austrii opierają się na złożonym systemie transferów międzyrządowych między władzami federalnymi i regionalnymi, stwarzającym ograniczone zachęty do efektywnego wydatkowania środków publicznych. Brak autonomii podatkowej sprawia, że finansowanie wydatków na różnych szczeblach struktur federalnych musi w dużym stopniu opierać się na tym systemie. W 2023 r. tylko niewielki odsetek wszystkich dochodów publicznych pochodził z własnych źródeł dochodów krajów związkowych. Jednocześnie finansowanie podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i transport publiczny, zależy częściowo od wydatków krajów związkowych i gmin. Zmiany demograficzne i zielona transformacja dodatkowo zwiększają presję kosztową na kraje związkowe i gminy, natomiast własne źródła dochodów nie są powiązane z dynamiką wydatków. Obecne ramy fiskalne prowadzą do braku efektywności i braku przejrzystości, ponieważ zacierają związek między obciążeniem podatkowym a wydatkami publicznymi. Dla poprawy ogólnej jakości wydatków publicznych ważne jest lepsze skorelowanie dochodów ze źródeł własnych z wydatkami podmiotów administracji poniżej szczebla centralnego oraz zwiększenie przejrzystości i koordynacji. Do ulepszenia federalizmu fiskalnego i ogólnego systemu podatkowego można wykorzystać reformę systemu podatku od nieruchomości.
- (19) W strukturze podatków nadal dużą rolę odgrywają daniny obciążające dochody z pracy (podatki od wynagrodzeń i składki na ubezpieczenie społeczne) oraz konsumpcja. W 2022 r. Austria miała trzecią co do wysokości relację dochodów podatkowych do PKB w Unii i bardzo wysoki klin podatkowy. Od 2023 r. przedziały podatku dochodowego od osób fizycznych są indeksowane inflacją, co pozwala zapobiec dalszemu wzrostowi klina podatkowego powodowanemu zjawiskiem pułapki inflacyjnej. Jednocześnie ekologiczno-społeczna reforma podatkowa z 2022 r. wprowadziła ulgi w zakresie podatków i zabezpieczenia społecznego oraz opłaty za emisję CO₂ w sektorach transportu i ogrzewania, co poprawiło strukturę podatkową. Kilka utrzymujących się od dawna wyzwań strukturalnych w strukturze podatkowej pozostaje jednak nierozwiązanych. Lepsze wykorzystanie podatków bardziej sprzyjających wzrostowi gospodarczemu mogłoby też przyczynić się do stworzenia niezbędnej przestrzeni budżetowej i uczynić system podatkowy sprawiedliwszym.
- (20) Wydatki na opiekę zdrowotną należą do najwyższych w Unii – wiele usług opieki zdrowotnej nadal świadczą szpitale, co jest kosztownym i mniej efektywnym sposobem świadczenia opieki. Prognozowany jest wzrost wydatków publicznych na opiekę zdrowotną z 7,8 % PKB w 2022 r. do 8,8 % PKB w 2050 r. Ponadto przewiduje się, że rosnąca liczba ludności i starzenie się społeczeństwa spowodują wzrost zapotrzebowania na usługi opieki zdrowotnej, co jeszcze bardziej pogłębi obawy dotyczące stabilności budżetowej. Reforma opieki zdrowotnej

⁽¹⁷⁾ W swojej prognozie z wiosny 2024 r. Komisja zakłada zasadniczo, że środki, które według Austrii pozostaną w mocy do końca 2024 r., będą miały wpływ na budżet również w 2025 r.

⁽¹⁸⁾ Wpływ ten jest mierzony zmianą wydatków pierwotnych sektora instytucji rządowych i samorządowych, po skorygowaniu o (i) przyrostowy wpływ na budżet działań dyskrejonalnych po stronie dochodów, (ii) działania jednorazowe, (iii) cykliczne wydatki związane z bezrobociem oraz (iv) wydatki finansowane z bezzwrotnego wsparcia (dotacji) w ramach Instrumentu oraz innych funduszy unijnych, w relacji do średniookresowej (dziesięcioletniej) średniej stopy potencjalnego wzrostu nominalnego PKB, która to zmiana wyrażona jest jako stosunek do nominalnego PKB.

zapoczątkowana w 2023 r. obejmuje znaczne inwestycje w podstawową opiekę zdrowotną, opiekę ambulatoryjną, cyfryzację i profilaktykę, co mogłyby pomóc w ograniczeniu kosztów w perspektywie długoterminowej, jeżeli towarzyszyć temu będą reformy strukturalne. Kluczowe znaczenie będzie miało zapewnienie, by sposób prowadzenia pacjentów w ramach systemu opieki zdrowotnej był spójny, w tym poprzez dopilnowanie, by zwiększona dostępność usług podstawowej opieki zdrowotnej przełożyła się na mniej intensywne korzystanie z istniejących usług opieki szpitalnej lub ambulatoryjnej specjalistycznej opieki zdrowotnej. Austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności przyczyni się do wzmocnienia ambulatoryjnej podstawowej opieki zdrowotnej, w szczególności poprzez wspieranie istniejących i nowych ośrodków podstawowej opieki zdrowotnej na obszarach lokalnych. W pakiecie reform zapoczątkowanych w 2023 r. brakuje jednak reform strukturalnych odnoszących się do kompetencji prawnych, które pomogłyby wzajemnie dostosować zadania w zakresie finansowania i wydatkowania w sposób pozwalający zwiększyć efektywność. Dlatego bardzo ważne jest wzmocnienie koordynacji i zarządzania.

- (21) Reforma opieki długoterminowej z 2023 r. poprawiła adekwatność świadczenia usług w kontekście starzenia się społeczeństwa. Jednocześnie w związku z rosnącym udziałem kobiet w rynku pracy i zmieniającymi się strukturami rodzinnymi konieczne jest wzmocnienie struktur opieki formalnej. Reforma opieki długoterminowej przyczyniła się wprawdzie do poprawy możliwości szkoleniowych, warunków pracy i wynagrodzenia pracowników opieki długoterminowej, konieczne są też jednak dalsze wysiłki, aby poprawić sytuację samozatrudnionych osób będących opiekunami zamieszkującymi w domu podopiecznego. Reforma nie uwzględniała ponadto strukturalnej stabilności finansów publicznych. Prognozuje się, że wydatki na opiekę długoterminową wzrosną niemal dwukrotnie, z 1,6 % PKB w 2022 r. do 3,1 % PKB w 2070 r. System opieki długoterminowej charakteryzuje się podziałem kompetencji w zakresie świadczeń pieniężnych (poziom federalny) i świadczenia usług (poziom krajów związkowych). Należałoby zwiększyć harmonizację finansowania i usług, koordynować między sobą poszczególne sektory oraz wprowadzić we wszystkich regionach wspólne normy wydajności. Nowo utworzona Pflege-Entwicklungs-Kommission [Komisja ds. Rozwoju Systemu Opieki] mogłaby przyspieszyć dyskusję w tych kwestiach. Kryterium dochodowe stosuje się w przypadku opieki domowej i środowiskowej, ale nie w przypadku zakładów pielęgnacyjno-opiekuńczych, co tworzy zachętę finansową do korzystania ze stosunkowo droższego wariantu, jakim są zakłady pielęgnacyjno-opiekuńcze.
- (22) Zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/241 i kryterium 2.2 załącznika V do tego rozporządzenia austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera obszerny zestaw wzajemnie wzmacniających się reform i inwestycji, które mają zostać wdrożone do 2026 r. Oczekuje się, że te reformy i inwestycje przyczynią się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom wskazanym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów lub znacznej części tych wyzwań. Ze względu na te krótkie ramy czasowe szybkie przystąpienie do skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, jest nieodzowne dla zwiększenia długoterminowej konkurencyjności Austrii dzięki zielonej i cyfrowej transformacji, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwości społecznej. Aby zrealizować do sierpnia 2026 r. zobowiązania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności, Austria musi kontynuować wdrażanie reform i realizować inwestycje przez stawianie czoła odnośnym wyzwaniom. Zasadnicze znaczenie ma w szczególności przygotowanie drugiego i trzeciego wniosku o płatność. Systematyczne angażowanie władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, społeczeństwa obywatelskiego i innych odpowiednich zainteresowanych stron pozostaje nieodzowne dla zapewnienia szerokiego poczucia odpowiedzialności za pomyślną realizację planu odbudowy i zwiększania odporności.
- (23) W ramach przeglądu śródk okresowego funduszy polityki spójności Austria ma obowiązek, zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060⁽¹⁹⁾, dokonać przeglądu poszczególnych programów wspieranych przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), Fundusz Spójności i Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) do marca 2025 r., biorąc pod uwagę m.in. wyzwania wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2024 r. oraz krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu. Przegląd ten stanowi podstawę ostatecznej alokacji finansowania unijnego w ramach poszczególnych programów. Austria poczyniła postęp we wdrażaniu polityki spójności i Europejskiego filaru praw socjalnych, ale pozostają pewne wyzwania. Dysproporcje regionalne w Austrii należą do najmniejszych w Unii, ale istniejące różnice mogą się w przyszłości pogłębić, częściowo ze względu na wyzwania demograficzne i wyludnianie się niektórych oddalonych obszarów wiejskich. Ważne jest przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności, przy czym priorytety uzgodnione w ramach tych programów pozostają aktualne. Szczególnie ważna jest poprawa efektywności systemu badań naukowych i innowacji, zgodnie z krajowymi i regionalnymi strategiami inteligentnej specjalizacji, oraz wykorzystanie powiązań między środowiskiem naukowym a biznesem. Konieczne jest również kontynuowanie zielonych inwestycji, w szczególności w promowanie efektywności energetycznej i zmniejszanie śladu węglowego, w tym przez powstające zielone technologie. Aby wspierać zrównoważony rozwój lokalny sprzyjający włączeniu społecznemu, kluczowe znaczenie ma podejście oparte na zintegrowanym rozwoju terytorialnym. Nadal istotne jest wspieranie jakości i inkluzyjności kształcenia, szkolenia i uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w przypadku grup defaworyzowanych; należy również kontynuować inwestycje wspierające aktywne włączenie społeczne i zdolność do zatrudnienia. Do wspierania rozwoju i produkcji technologii

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azyłu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wspierania Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizyjowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

krytycznych, w tym czystych i zasobooszczędnych technologii, Austria może również wykorzystać Platformę na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy, ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/795⁽²⁰⁾.

- (24) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności oraz w ramach innych unijnych funduszy Austria stoi w obliczu kilku dodatkowych wyzwań, które dotyczą rynku pracy, stopy rotacji przedsiębiorstw i dostępu do kapitału wysokiego ryzyka, a także utrzymującej się zależności od importu gazu z Rosji i stosunkowo wysokich emisji z sektora transportowego.
- (25) Wskaźnik zatrudnienia kobiet mierzony ekwiwalentem pełnego czasu pracy jest niższy od średniej unijnej, choć obserwuje się tendencję wzrostową. Austria zajmuje drugie miejsce w Unii pod względem zatrudnienia kobiet w niepełnym wymiarze godzin. Główne przyczyny wysokiego odsetka kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin to niewystarczająca dostępność wysokiej jakości placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, a także duże różnice między regionami. W 2023 r. jedynie 24,1 % dzieci poniżej 3. roku życia uczestniczyło w formalnej opiece nad dziećmi, w związku z czym wskaźnik uczestnictwa we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem pozostaje całościowo poniżej średniej unijnej, wynoszącej 34,9 %. Podwójne obciążenie związane z pracą zarobkową i obowiązkami opiekuńczymi dotyka kobiety w znacznie większym stopniu niż mężczyźni. Podejmowane są wprawdzie działania w celu zwiększenia dostępności i jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, jednak ze względu na godziny otwarcia placówek opieki nad dziećmi, rodzice sprawujący obowiązki opiekuńcze, głównie kobiety, mają ograniczone możliwości pracy w większym wymiarze godzin. Do zapewnienia w całym kraju wysokiej jakości świadczonej opieki mogłoby ponadto przyczynić się wprowadzenie obowiązkowych norm jakości we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem.
- (26) Austria odnotowuje spadek stopy rotacji przedsiębiorstw, przy czym wskaźniki dotyczące przedsiębiorstw nowo powstałych i przedsiębiorstw zlikwidowanych należą do najniższych w Unii. Udział przedsiębiorstw typu start-up i młodych przedsiębiorstw zmniejsza się, co ma negatywny wpływ na wydajność (podczas gdy w 2013 r. odsetek młodych przedsiębiorstw wynosił 5,4 %, w 2020 r. odsetek ten spadł do 3,8 %, czyli poniżej średniej unijnej). Udział przedsiębiorstw wysokiego wzrostu jest również znacznie niższy od średniej unijnej (w 2021 r. udział ten, mierzony liczbą przedsiębiorstw, wynosił 8,21 %, a mierzony liczbą pracowników – 7,29 %, w porównaniu z, odpowiednio, 9,18 % i 12,40 % w Unii). Finansowanie kapitałowe jest niskie według standardów międzynarodowych. Ograniczona podaż prywatnego kapitału wysokiego ryzyka jest ograniczeniem dla innowacyjnych przedsiębiorstw i rozpowszechniania technologii. Podaż kapitału wysokiego ryzyka i popyt na taki kapitał nie są w Austrii szczególnie wysokie, co może utrudniać tworzenie i rozwój nowych zaawansowanych technologicznie lub innowacyjnych przedsiębiorstw. Ograniczenia w dostępie do finansowania przez kapitał wysokiego ryzyka mają szczególny wpływ na innowacyjne małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) i przedsiębiorstwa typu start-up. Finansowanie przez kapitał wysokiego ryzyka jest słabo rozwinięte: poziom finansowania przez kapitał *private equity* wynosił w 2022 r. jedynie 0,14 % PKB, znacznie poniżej średniej unijnej wynoszącej 0,64 %, a przez kapitał wysokiego ryzyka (*venture capital*) wynosił 0,041 % PKB (średnia unijna: 0,09 %).
- (27) Niedobory wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowanie umiejętności należą do najpilniejszych wyzwań Austrii, a starzenie się społeczeństwa spowoduje dalsze pogorszenie sytuacji w tym zakresie. Wskaźnik wakatów w Austrii pozostaje jednym z najwyższych w Unii i od końca 2021 r. utrzymuje się na poziomie ponad 4 %. Chociaż wskaźnik zatrudnienia pracowników starszych w ciągu ostatniej dekady stale rósł i w 2023 r. osiągnął 57,7 %, pozostaje znacznie poniżej średniej unijnej, wynoszącej 63,8 %. Pracownicy starsi, posiadający bardziej ograniczone umiejętności cyfrowe i spotykający się często z dyskryminacją z powodu wieku, mają trudności z reintegracją na rynku pracy. W szczególności trudnej sytuacji są osoby z niskimi kwalifikacjami posiadające wykształcenie tylko na poziomie wymaganym przez obowiązek szkolny; grupa ta stanowi największy odsetek bezrobotnych w Austrii. Niższy jest też udział w rynku pracy osób ze środowisk migracyjnych i osób ze środowisk defaworyzowanych społeczno-ekonomicznie, które napotykają na szczególne przeszkody w dostępie do rynku pracy m.in. z powodu trudności w przechodzeniu z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia. Wyniki badania przeprowadzonego w ramach Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA) z 2022 r. pokazują, że mniej więcej jeden na czterech 15-letnich austriackich uczniów nie posiadał minimalnego poziomu biegłości w dziedzinie matematyki, czytania ze zrozumieniem ani nauk przyrodniczych; w przypadku matematyki odsetek ten zwiększył się do 45 % w przypadku uczniów ze środowisk defaworyzowanych i środowisk migracyjnych. Ponadto prawdopodobieństwo przedwczesnego zakończenia nauki jest niemal dwukrotnie większe w przypadku młodych osób urodzonych poza Unią, co negatywnie wpływa na ich integrację na rynku pracy. Wdrażane są środki przewidziane w austriackim planie odbudowy i zwiększania odporności mające na celu zwiększenie podaży umiejętności oraz poprawę wyników kształcenia uczniów pochodzących ze środowisk defaworyzowanych, ale potrzebne są dodatkowe środki, aby ograniczyć aktualny problem niedoboru pracowników i umiejętności. Mogą one obejmować promowanie dostępu do rynku pracy dla starszych pracowników o niskich umiejętnościach i osób ze środowisk migracyjnych, zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki przez młodych ludzi ze środowisk migracyjnych, a także podnoszenie podstawowych umiejętności uczniów pochodzących ze środowisk defaworyzowanych i uczniów ze środowisk migracyjnych.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/795 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Platformy na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy (STEP) oraz zmiany dyrektywy 2003/87/WE oraz rozporządzeń (UE) 2021/1058, (UE) 2021/1056, (UE) 2021/1057, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/523, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697 i (UE) 2021/241 (Dz.U. L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>).

- (28) Pomimo pewnych wysiłków na rzecz dywersyfikacji, Austria nadal jest w dużym stopniu uzależniona od rosyjskiego gazu. Dostawy gazu z Norwegii, a w mniejszym stopniu z Afryki Północnej i Azji Środkowej, wzrosły wprawdzie w 2023 r., jednak import z Rosji zdominował dostawy gazu, w szczególności zimą (98 % całkowitego importu w grudniu 2023 r.). Aby zwiększyć zdolności przesyłowe z krajów sąsiadujących, takich jak Niemcy i Włochy, Austria wspierała ukierunkowane inwestycje mające na celu modernizację jej infrastruktury gazociągowej. Jednocześnie do zmniejszenia zapotrzebowania na gaz i przyspieszenia zielonej transformacji przyczyniają się środki przewidziane w austriackim planie odbudowy i zwiększania odporności, takie jak inwestycje w efektywność energetyczną i wymianę grzejników zasilanych paliwami kopalnymi. Ograniczenie zależności od długoterminowej umowy na dostawy między austriackim przedsiębiorstwem energetycznym będącym częściowo własnością państwa – OMV – a rosyjskim Gazpromem ułatwiłoby w krótkim czasie dalsze wysiłki na rzecz dywersyfikacji źródeł energii gazowej. Pomimo niedawno przyjętych środków mających na celu dywersyfikację dostaw gazu, konieczne będzie dalsze umacnianie strategii zakładającej ograniczanie zależności od rosyjskiego gazu, która to zależność sprawia, że dostawy energii do Austrii są podatne na zagrożenia.
- (29) W 2022 r. zainstalowane w Austrii moce wytwórcze energii odnawialnej wzrosły o 6 %. Podczas gdy energia słoneczna, w szczególności fotowoltaika, nadal silnie się rozwijała, rozwój energii wiatrowej nie dotrzymywał tempa rozwojowi energii słonecznej. Kwestia modernizacji i rozbudowy instalacji do magazynowania energii elektrycznej, a także sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, zwłaszcza między wschodem a zachodem Austrii, stała się pilna w kontekście realizacji przez Austrię celu, jakim jest osiągnięcie 100 % udziału energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r. Wymaga to zarówno zwiększenia inwestycji, jak i szybszego przyłączania dodatkowej mocy wytwarzanej ze źródeł odnawialnych do systemu, zgodnie z pierwszym zintegrowanym planem na rzecz infrastruktury sieci opublikowanym w kwietniu 2024 r. Austria przedstawiła dalsze środki mające na celu przyspieszenie transformacji energetycznej, ale zmieniona ustawa o rynku energii elektrycznej i ustawa o gazach odnawialnych nadal oczekują na przyjęcie przez parlament narodowy.
- (30) Działania Austrii mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych prowadzone na przestrzeni ostatnich kilku lat zaczynają przynosić rezultaty. W 2022 r. poziom emisji gazów cieplarnianych nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji zmniejszył się o 5 %. Niemniej jednak obecna polityka pozostawia lukę wielkości 21 punktów procentowych między obecnymi wynikami Austrii a jej celem uzgodnionym w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842⁽²¹⁾, zakładającym redukcję emisji do 2030 r. o 48 % w porównaniu z poziomami z 2005 r. Austria musi jeszcze przedłożyć Komisji projekt aktualizacji krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, który miał być gotowy w czerwcu 2023 r., określający, w jaki sposób zamierza zlikwidować tę lukę. Austria wprowadziła opłaty ze emisję CO₂ dla sektorów nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji, co jest krokiem we właściwym kierunku; emisje z sektora transportu w przeliczeniu na mieszkańca utrzymują się jednak powyżej średniej unijnej, między innymi ze względu na stosunkowo niską stopę opodatkowania oleju napędowego, prowadzącą do zjawiska tzw. „turystyki paliwowej”. Austriacki plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera szereg reform i inwestycji dotyczących zrównoważonego transportu, istnieje jednak możliwość podjęcia dalszych działań na rzecz redukcji emisji, w tym wzmocnienia transportu publicznego na obszarach wiejskich.
- (31) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła w 2024 r. państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zalecenia dla strefy euro na 2024 r. W przypadku Austrii zalecenia 1, 2, 3 i 4 przyczyniają się do realizacji pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego zalecenia, przedstawionych w zaleceniu dla strefy euro na 2024 r.

NINIEJSZY ZALECA Austrii podjęcie w latach 2024 i 2025 działań mających na celu:

1. Terminowe przedłożenie średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego. Ograniczenie – zgodnie z wymogami zreformowanego paktu stabilności i wzrostu – wzrostu wydatków netto⁽²²⁾ w 2025 r. do poziomu umożliwiającego, między innymi, zapewnienie, aby dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał prawdopodobną tendencję spadkową w średnim okresie, i zachowanie określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB. Poprawę stabilności finansów publicznych w zakresie systemu opieki zdrowotnej i systemu opieki długoterminowej. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach administracji państwowej oraz wzajemne dostosowanie zadań w zakresie finansowania i wydatkowania. Dalszą poprawę struktury podatkowej, by zmniejszyć klin podatkowy i wspierać zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj>).

⁽²²⁾ Zgodnie z art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263 „wydatki netto” oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o wydatki z tytułu odsetek, działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

2. Zajęcie się odpowiednimi wyzwaniami, aby umożliwić kontynuowanie szybkiej i skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, oraz zapewnić zakończenie reform i inwestycji do sierpnia 2026 r. Przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności. W kontekście przeglądu śródkresowego tych programów – dalsze koncentrowanie się na uzgodnionych priorytetach przy jednoczesnym uwzględnieniu możliwości oferowanych przez inicjatywę Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy w zakresie poprawy konkurencyjności.
3. Zwiększenie udziału kobiet – w tym poprzez poprawę jakości i dostępności usług opieki nad dziećmi – oraz pracowników starszych w rynku pracy. Poprawę wyników na rynku pracy w odniesieniu do grup defaworyzowanych, takich jak poszukujące pracy osoby o niskich kwalifikacjach i osoby ze środowisk migracyjnych, oraz podnoszenie poziomu umiejętności podstawowych już od wczesnej młodości, w szczególności na poziomie szkolnym. Promowanie rotacji przedsiębiorstw, tworzenia i rozwoju młodych przedsiębiorstw, w tym przez lepszy dostęp do kapitału wysokiego ryzyka.
4. Poprawę bezpieczeństwa energetycznego poprzez przyspieszenie dywersyfikacji dostaw gazu w kierunku źródeł nierosyjskich. Dalsze ograniczenie emisji, w szczególności w sektorze transportowym.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 października 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

NAGY I.